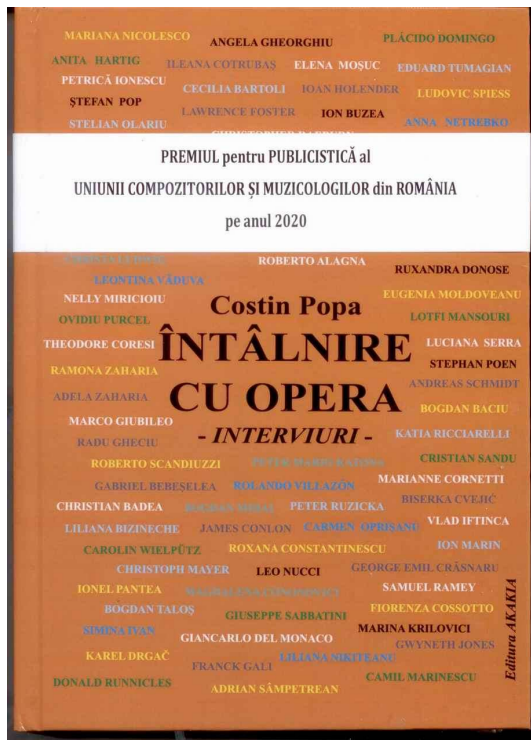

Premiul pentru publicistică al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, 2020: Costin Popa: „Întâlnire cu Opera. Interviuuri”

(Smaranda Oțeanu-Bunea – 6 aprilie 2021)

Oricare dintre cărțile dlui Popa – fie „Opera Live”, „Opera celesta”, „Opera miracol” etc. – este o fereastră larg deschisă către o lume fantastică. Te invită, te ademenește, iar dacă faci pasul cel mare și intri în jocul vedetelor, al capodoperelor – e clar, nu te mai grăbești să găsești drumul de întoarcere... Și, gândiți-vă, câte capcane se întind în cele 155 de interviuri, în dialogurile cu cele 100 de mari nume ale artei lirice...??? Conversațiile sunt libere, colorate, sincere, deloc fardate cu exagerări... Ideea este că voci, baghete celebre care au bântuit lumea, care au ridicat sălile în picioare, care au fost ovaționate – intră în dialogul cu dl. Costin Popa, ca oricare muzician care si-a regăsit, în fine, un prieten vechi, pe care și-l dorea de mult, și căruia i se poate destăinui, care poate să-l înțeleagă... Cu care vorbește aceeași limbă.

– Baritonul ALEXANDRU AGACHE: Colaborarea cu MUTI? Sincer, nu a fost atât de fericită cum mi-am închipuit, datorită faptului că Maestrul este foarte sever. Mă rog, a fost și o nepotrivire caracterială... Până la urmă s-a rezolvat... am fost foarte muțumiți.

– Tenorul ROBERTO ALAGNA: Am mai cântat „Manon”. Am și înregistrat... Doar am mai îmbătrânit puțin, și atunci, toată experiența de viață îți vine și în voce, și cum joci.

– Mezzosoprana CECILIA BARTOLI: Da, am fani în lumea întreagă. Datorită charismei, vocii? Nu știu. Cred că atunci când se transmite ceva publicului, acesta reacționează și recepționează, în consecință. E ceva inexplicabil, dar constituie un mod de a face Muzică, de „a da” și „a primi” !

– Dirijorul JAMES COLON: „Oedip” ? Dirijorul Larry Foster, îmi este coleg, prieten, îmi vorbea mereu despre „Oedip”, despre România. Am urmărit câteva concerte la Paris, dar nu am dirijat niciodată Enescu. Ar trebui să văd dacă aș fi capabil să o fac. Deocamdată știu pe cineva mult mai bun: Larry Foster.

– Mezzosoprana MARIANNE CORNETTI: Noi nu suntem ascensoare! Studiezi un rol, sari la altul... Vocea noastră nu este un lift! Sari la alt personaj, la alt contract... Este foarte dificil să treci de la „Macbeth” la „Gioconda” ...De ce se acceptă producții scandalozes? Cei care decid vor să supraviețuiască. Nu le pasă ce se întâmplă pe scenă. Publicul huiduie, presa critică...

– Regizorul GIAN CARLO DEL MONACO: Care va fi gustul publicului? Este o întrebare periculoasă. Gustul publicului nu este relevant pentru dezvoltarea operei, dar legătura nu trebuie pierdută, mai ales că e vorba de mass media! Va crește rolul noilor tehnologii, se va pune în prim plan spectaculozitatea, iar „Requiemul” de Verdi poate fi cântat și în Piața Tiananmen...

– Tenorul PLACIDO DOMINGO: Pot spune că în prezent cânt ca și cum abia mi-aș fi început cariera. După atâția ani, totul mi se pare minunat, totul este proaspăt, spontan, nimic nu este rutină. Iată lucrul care mă bucură cel mai mult!

– Directorul Operei de Stat din Viena (1992-2010), IOAN HOLENDER: Am lucrat mereu cu risc și cu dinamită sub scaun... Încercăm să returnăm puțin din marele debit pe care Viena și Austria îl au față de cultura românească. Mă lupt cu regizori-șoc, dar nu angajez regizori, calculând reacțiile spectatorilor... În România, vin mulți tineri la spectacolele lirice... Asta mă bucură cel mai mult!

Vă invit să citiți „Interviurile” dlui Costin Popa!

Volumul are doar 600 de pagini!

Iar pentru „Premiul pentru publicistică”, Reverență!